

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Бургас, 04.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XX СЪСТАВ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ИВАН Г. ДЕЧЕВ

при участието на секретаря СВЕТЛАНА П. ТОНЕВА
като разглежда докладваното от ИВАН Г. ДЕЧЕВ Гражданско дело №
20212120102576 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба на "Т.Б." АД, със седалище и адрес на управление **", ЕИК *, представлявано от Х.И.И против Д. Т. ИВ., ЕГН ***** от * за приемане за установено по отношение на ответницата, че дължи на ищеца сумата от 1281.20 лева, представляваща стойността на незаплатена топлоенергия за периода м. ноември 2017г. – м. ноември 2020г., лихва за забавено плащане в размер на 127.32 лева за периода от 02.01.2018г. до 12.03.2020г., лихва за забавено плащане в размер на 66.91 лева за периода от 09.04.2020г. до 25.01.2021г., ведно със законната лихва от подаване на заявлението по чл.410 ГПК до окончателното погасяване на задължението.

Ищецът твърди в исковата си молба, че на основание чл.150 ЗЕ между него и ответницата са възникнали и съществуват договорни отношения за продажба на топлинна енергия в жилище на адрес гр. *, като ответницата е наемател на имота. В това си качество тя се води клиент на ищеца по смисъла на чл.3 от ОУ. За процесния период ищецът е начислил посочените суми за топлоенергия, ползвана от ответника, които представляват суми за битово-горещо водоснабдяване, отопление, сградна инсталация и дялово разпределение. Тези задължения обаче не са били заплатени в установения в общите условия срок – 30 дни след изтичане на периода, за който се отнасят. Задължението на ответницата за заплащане на дължимите суми в размера, посочен в ежемесечно получаваните фактури е най-късно до края на текущия месец, следващ месеца на доставката на топлинна енергия. С изтичането на последния ден от месеца ответницата е изпаднала в забава за съответната сума. С тези мотиви ищецът счита претендираните суми за главници и лихви за дължими и изискуеми и моли исковете да се уважат.

Исковите са с правно основание чл.422, ал.1 ГПК вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД.

Ответницата не е представила отговор в срока по чл.131 ГПК. В съдебно заседание се явява и оспорва иска. Заявява, че търсените суми са надвишени по размер.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и наличните по делото доказателства, намира следното:

Исковите са основателни.

Ищецът в случая не търси сумите от ответницата в качеството ѝ на собственик на имота, а изрично е заявил в исковата си молба, че тя е наемател на имота – общинска собственост. Качеството на ответницата като наемател се установява от писмото, пратено до ищеца от ОП“Общински имоти“ към Община Бургас, в което Т.Б. АД е уведомена, че след 2016г. имотът се ползва само от Д. Т. ИВ. като наемател, настанена със заповед № 396/17.02.2009г. В съдебно заседание ответницата също е признала, че живее в апартамента под наем.

Съгласно чл.153, ал.1 ТЗ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия. Следователно, потребители на услугите на Топлофикация принципно са лицата, които имат вещни права - право на собственост или ограничено вещно право на ползване върху топлоснабдявания имот. Това правно положение обаче не е абсолютно, тъй като няма пречка, съобразно принципа на договорната свобода по чл.9 ЗЗД, титуляр на партидата на имота да бъде друго лице, което не е собственик или вещен ползвател, стига да има съгласие от страна на топлоснабдителното дружество и собственика на имота /в този смисъл Тълкувателно решение № 2 от 17.05.2018 г. на ВКС по т. д. № 2/2017 г., ОСГК/. Впрочем Общите условия на ищеца в чл.60 изрично предвиждат, че купувач може да бъде лице, което ползва топлинна енергия за отопление и горещо водоснабдяване в жилище, на което е наемател, ако юридическото лице – собственик на имота е подал декларация пред продавача, че топлинната енергия ще се ползва за битови нужди, с изразено съгласие да носи солидарна отговорност с наемателя за заплащане на дължимите суми за топлинна енергия. Следователно няма пречка ответницата, като наемател, да е клиент на ищеца и да отговаря за плащането на сумите за изразходената топлинна енергия. Видно от данните по делото, партидата се води на името на ответницата, за което свидетелстват индивидуалните справки за използвана топлинна енергия.

Доказва се и потреблението на топлинна енергия в жилището за процесния период. Видно от исковата молба, претендира се заплащане на суми за БГВ, отопление, сградна инсталация и дялово разпределение. Изготвената по делото съдебно-техническа експертиза е дала заключение, че абонатната станция, обслужваща жилището, е работела на отопление и на битово горещо водоснабдяване. В жилището на ответницата няма радиатори, но има щранг-лира в банята и два топли водомера. Ползвана е топла вода само от банята.

Начислявана е топлинна енергия за 8 куб.м. отопляем обем, за БГВ и за сградна инсталация. Според вещото лице, задълженията са формирани от следните компоненти: БГВ – 728.81 лева, отопление – 80.21 лева, сградна инсталация – 445.26 лева, отчет и дялово разпределение – 36.72 лева. Частично е извършено плащане на 9.80 лева и след изваждане на тази сума е останала общо неплатена главница от 1281.20 лева. Експертизата е установила, че са спазени действащите нормативни разпоредби и правила, както и утвърдените от КЕВР цени за топлинна енергия. Дяловото разпределение в случая се е извършвало от ищеца, поради което му се дължат и суми за тази дейност. Следователно, доказва се от експертизата, че за процесния период ответницата е ползвала топлинна енергия в жилището, което обитава и тя е на стойност общо 1281.20 лева, колкото се търси и с иска по чл.422 ГПК.

Искът за мораторната лихва също се доказва по делото. Няма данни, нито твърдения от ответницата да е заплатила на "Топлофикация" дължимите суми за отопление, БГВ и дялово разпределение. Следователно тя е изпаднала в забава с изтичане на срока за заплащането им. Според чл.32 от общите условия купувачите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Експертизата в тази връзка е дала заключение, че дължимата лихва се равнява на 194.23 лева. Тази сума е равна на сумата, претендирана от ищеца, поради което и този иск се доказва изцяло.

По горните съображения следва да се постанови решение, с което установителният иск по чл.422 ГПК се уважи като се признае съществуването на вземанията от 1281.20 лева главница, представляваща стойността на незаплатена топлоенергия за периода м. ноември 2017г. – м. ноември 2020г., 194.23 лева лихва за забавено плащане за периода 02.01.2018г. – 25.01.2021г., ведно със законната лихва от подаване на заявлението по чл.410 ГПК до окончателното погасяване на задължението.

С оглед изхода на делото, на основание чл.78, ал.1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят направените от него разноски в размер на 231.74 лева.

По силата на т.12 от Тълкувателно решение от 18.06.2014г. на ВКС по тълк.дело № 4/2013г. съдът следва да се произнесе с осъдителен диспозитив по отношение на присъдените със заповедта по чл.410 ГПК разноски. Доколкото искът е уважен, ответницата следва да се осъди да заплати разноски в размер на 179.51 лева.

Мотивиран от горното Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Д. Т. ИВ., ЕГН ***** от *, че **дължи** на "Т.Б." АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление **", представлявано от Х.И.И сумата от **1281.20 лева** /хиляда двеста осемдесет и един лева и двадесет стотинки/

главница, представляваща стойност на незаплатена топлоенергия за периода м. ноември 2017г. – м. ноември 2020г., сумата от **194.23 лева** /сто деветдесет и четири лева и двадесет и три стотинки/ мораторна лихва за периода 02.01.2018г. – 25.01.2021г. , ведно със законната лихва върху главницата, считано от 27.01.2021г. до окончателното изплащане, които вземания са присъдени със заповед за изпълнение № 260277/29.01.2021г. на БРС по ч.гр.дело № 559/2021г.

ОСЪЖДА Д. Т. ИВ., ЕГН ***** от * да заплати на ”Т.Б.” АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление *”, представлявано от Х.И.И сумата от **231.74 лева** /двеста тридесет и един лева и седемдесет и четири стотинки/ разноси по делото и сумата от **179.51 лева** /сто седемдесет и девет лева и петдесет и една стотинки/ разноси в заповедното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването.

Вярно с оригинала!

С. Добрева

Съдия при Районен съд – Бургас: _____